

Print 6

EEN JAAR ERTUSSENUIT

GELD VERDIENEN MET
SAMENVATTINGEN

*Moeten studenten meer te zeggen
krijgen in het hoger onderwijs?*

ambities worden ondernemingen

Ondernemen? Starterslift!

Studeer of werk je bij Avans Hogeschool en wil je graag een eigen bedrijf beginnen? Kom dan eens praten en ontdek waarmee wij jou kunnen helpen!

Coos Salomons
AKV|St. Joost
coos.salomons@starterslift.nl
06 543 555 34
Kamer 61.405
Lovensdijkstraat 61, Breda

Berry Timmers
Academie voor Ondernemerschap, Marketing en Innovatie
berry.timmers@starterslift.nl
06 128 552 33
Onderwijsboulevard 215
's-Hertogenbosch

Berry Timmers
Academie voor Marketing en Business Management
berry.timmers@starterslift.nl
06 128 552 33
Kamer HG204J
Hogeschoollaan 1, Breda

meer info

www.starterslift.nl

Stichting Starterslift wordt mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de provincie Noord-Brabant, het Ministerie van Economische Zaken Landbouw en Innovatie, en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, in het kader van OP-Zuid.

DAP

Delft
Academic
Press

Voor Technische en
Exacte Studieboeken

Uw eigen studieboek
(internationaal) uitgeven?
Dat kan bij ons!
Neem vrijblijvend contact op

www.delftacademicpress.nl

dap@vssd.nl

Leegwaterstraat 42
2628 CA Delft

015 2782124

**HELP DIEREN IN NOOD,
OOK BIJ U IN DE BUURT**

www.dier.nu

T63.NL studentenhuisvesting
studio's in aanbouw (opl. medio 2017)

vanaf heden inschrijven

ROTSVAST
verhuur & vastgoedbeheer
076-5220565
breda@rotsvast.nl
www.t63.nl

"ik ben blij
dat mijn knuffel
bij mij in
het ziekenhuis
mag slapen.
maar het is
nog fijner dat
papa en mama
bij mij
in de buurt
kunnen zijn."

Word ook donateur van het
Ronald McDonald Kinderfonds.
Voor 5 euro per maand brengt
u zieke kinderen en hun papa
en mama dicht bij elkaar.

www.kinderfonds.nl

VOORWOORD Samenvattingen zijn geld waard. Via sites als *stuvia.com* verhandelen studenten inmiddels 185.000 samenvattingen voor gemiddeld 3 euro per stuk. Maar zijn die samenvattingen bruikbaar? Is het verstandig om op die manier de tentamenstof te leren? Peter Verkoeijen, lector Brein & Leren bij Avans, denkt van niet. 'Als het goed is, heb je zelf een gestructureerd overzicht van de leerstof. Als je dat van een ander moet raadplegen, waarom heb je het dan zelf niet gemaakt? Of heb je geen vertrouwen in jezelf?' Meer over de wereld van Stuvia lees je in dit magazine.

Zie jij je studie even niet meer zitten of heb je nog geen zin om af te studeren? Dan kun je natuurlijk een time-out nemen. Je studie tijdelijk stopzetten en bijvoorbeeld die lange reis maken waar je al zo lang over droomt. Punt sprak met drie Avans-studenten die dat gedaan hebben. Vooral terug de collegezaal in gaan, blijkt best een opgave.

In elke Punt vind je studenten die vertellen over hun kamer, bijbaan of sport. Ook voor komende nummers zijn wij op zoek naar Avans-studenten die mee willen werken aan deze rubrieken. Ben of ken jij zo'n student, neem dan snel contact op en wie weet sta jij in het volgende magazine.

Arold Roestenburg,
Hoofredacteur Punt
aa.roestenburg@avans.nl

COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut. De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roestenburg, 088-5257906,
aa.roestenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Lotte Gerritse, 088-5256679,
lv.gerritse@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:
Sanne La Grouw, 088-5256038,
s.lagrouw@avans.nl

Sjuul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda, kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/
Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.
Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745,
zandvoort@bureauvanvliet.com.

Landelijke nieuwsdienst: HOP.
Layout: Sena Ontwerpers,
info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Beeldveld/Wilfried Scholtes,
Merieke Plasier.
Aan dit nummer werkten verder mee: Kim Bell, Anna van Dooren, Krankjoram, Sofia Letova.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Kim Bell.

06 COMMENTAAR *Studenten uit de spits*

08 PROJECT *Daniëlle is de persoonlijke stagiaire van CEO Welten*

22 ACHTERGROND *Investeren in vastgoed met twee oud-studenten*

25 BIJBAAN *Gastvrouw in Het Noordbrabants Museum*

26 INTERVIEW *Conciërge Gerard Kip verlaat Avans Breda*

28 SPORT *Dansen om de dagelijkse sleur los te laten*

20

INHOUD

25

29

POLL

Een groot deel van de vaste computers verdwijnt uit Xplora

- 53% > Slecht idee, ik gebruik vaak een vaste computer
- 45% > Goed idee, ik heb liever een goede werkplek voor mijn eigen laptop
- 2% > Geen mening

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

Wessel Hoefde gelukkig maar 20 minuten met de Trein naar School

Joram Hamer is vierdejaarsstudent
Illustratie bij AKV|St.Joost.

AVANSSTUDENT STRIJDT VOOR TITEL 'MISTER INTERNATIONAL'

Sezer Özdemir, student International Business & Languages in Den Bosch, is een van de Nederlandse finalisten van modellenwedstrijd 'Mister International'. Van de vijfhonderd mannen die zich inschreven, heeft Sezer het al geschopt tot de laatste vijftien deelnemers. Op 17 juni strijdt hij in Arnhem voor een ticket voor de wereldfinale in Azië. In kostuum, casual kleding en swimwear moet hij de jury overtuigen en stemmen werven.

VETTE HAP VAN KOBUS >

Er komt een snackbar tegenover Avans in Den Bosch. Voor het pand naast Subway aan de Onderwijsboulevard is een vergunning aangevraagd door 'Friethuis Kobus.' In het pand zat een uitzendbureau, maar dat is weg en de ruimte staat leeg.

FOTO: ELICK/ALPHAROCK/TONS THE DIGITEL

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. Salarisverhoging voor hbo-personeel: 3,65 procent en eenmalig 750 euro erbij
2. Bossche ABC-student wil Europa rond met blikjes Red Bull
3. Apple zegt sorry tegen Avans, maar wifi probleem blijft
4. Column: het o zo zware studentenleven
5. Eindelijk oplossing voor afvalberg in Avanskantine

COLUMN EVA-LISA

Avanturiers

Wie beweert dat er op onze school niets te beleven valt, is niet goed wijs. Avans is een oerwoud aan uitdaging en avontuur. Maar je moet het wel opzoeken! Ik neem je mee op ontdekkingsreis.

Stap binnen bij het gebouw aan de Onderwijsboulevard, Hogeschoollaan of een andere grote of kleine locatie. Het eerste wat we zien is een gigantische diversiteit aan volk. Verre stammen en traditionele locals zoeken elkaar hier op. Het spektakel wordt afgemaakt door de vreemde tongen die zij spreken in hun eigen vaktaal.

Naast de buitengewone types die er rondhangen, is het gebouw anders dan alles wat je ooit hebt gezien. De ruimtes zijn namelijk niet ingedeeld als de standaard woonkamers die we gewend zijn thuis. In de lokalen is plek voor wel vijftig mensen - en dan heb ik het nog niet gehad over hoorcollegezalen. En de lokalen zijn zo ingericht dat je één iemand ziet spreken, die onwijs gave dingen over een onderwerp weet te vertellen. Het is zijn werk om uit te leggen hoe iets werkt (meestal) in de wereld. Mooie job, doe mij er ook maar zo één: ik denk dat ik weet hoe het zit.

Maar pas op! Kijk uit voor overbetrokken docenten die je een kopje koffie en een goed verhaal aanbieden. Want voor je het weet ben je weer een uur aan het chillen met die coole leraar.

We vervolgen onze tocht door de gangen van de kennisjungle. Waar jonge leiders in spe zich verdiepen in naslagwerken. 'Avanturiers' hollen van college naar college in de hoop waardevolle studiepunten binnen te halen. Na 240 punten is je studie uitgespeeld. Maar jongens, kijk even om je heen. Er zijn zoveel gave dingen te doen hier. Ontwikkel je op meer gebieden dan de pure kennis en streef net iets verder dan het keurige diploma. De zesjescultuur is zó passé.

Eva-Lisa Janssen is derdejaarsstudent Communicatie in Breda

LEUKSTE
TWITTER
BERICHT

TOCH BLOTE BORSTEN

Het meest recente nummer van universiteitsblad *Folia* werd tijdens de open dag van de Hogeschool van Amsterdam uit de bakken gehaald. Decaan Jean Tillie vond de cover te aanstootgevend. Uit protest tegen de censuur deelde een topless student *Folia* uit aan bezoekers van de open dag.

Weinig draagvlak voor besparingsmaatregel STUDENTEN WEREN UIT DE SPITS

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **ANNA VAN DOOREN**

De ov-studentenkaart is duur. Veel te duur, vindt het kabinet. Zonder ingrijpen kost de kaart in 2025 één miljard euro per jaar en daar moet 250 miljoen vanaf. Besparen lukt alleen als er minder studenten in de spits gaan reizen.

Het klinkt logisch. Als er één groep reizigers is die makkelijk wat langer uit kan slapen dan zijn het wel studenten. Dat ze dan 's avonds wat langer door moeten gaan is ook geen probleem. Verder kunnen de verloren uren ingehaald worden door meer colleges in te plannen tijdens vakanties. En er moet maar meer thuis gestudeerd worden. Studenten hebben verder toch weinig verplichtingen, lijkt de gedachte.

Maar er wordt te snel voorbij gegaan aan de noodzakelijke bijbaan om collegegeld en huur te betalen, sociale verplichtingen zoals de sportvereniging en het feit dat sommige studenten 's avonds bijna niet meer

thuis kunnen komen met het openbaar vervoer. Ook is de concentratie bij avondlessen vaak nihil. Vraag het willekeurige voltijdstudenten van Avans; de meesten zullen aangeven weinig op te steken in avondcolleges.

De Hogeschool Utrecht heeft als eerste plannen gepresenteerd om het aantal studenten in de spits terug te dringen. De centrale medezeggenschapsraad reageerde weinig enthousiast, met name doordat volgens hen de plannen nooit vooraf besproken zijn. Onderwijsinstellingen en vervoersbedrijven zitten met elkaar om de tafel, maar studenten lijken weinig gehoord te worden.

Zowel overheid als onderwijsinstellingen denken heel makkelijk over de flexibiliteit van studenten. Het is wachten op het eerste studentenprotest dat het openbaar vervoer volledig lam legt. ●

WAAROM

worden er steeds meer hackathons georganiseerd in het hoger onderwijs?

DAAROM

Hackathons komen van oorsprong uit de ICT-sector. Een groep hackers kwam een paar dagen fysiek of online samen om hun coderingskrachten in te zetten, met soms goede en soms kwade bedoelingen. Het fenomeen waaide over naar het bedrijfsleven en ook het onderwijs kiest de laatste tijd steeds vaker voor deze manier om een probleem aan te pakken.

‘De kracht van hackathons zit in de vorm. Zet mensen met verschillende *skills* een beperkte tijd bij elkaar en laat ze met een tastbare oplossing komen’, legt docent Communication & Multimedia Design Nienke Huitenga uit. Zij is samen met RTLZ-journalist Albertine Piels en *Volkskrant newsroom developer* Hay Kranen van Hackastory en organiseerde een hackathon in Kaapstad waar ook enkele Avansstudenten aan meededen.

‘Een goede hackathon voelt aan als een feestje. De koelkast is gevuld en iedereen is bezig met hetzelfde vraagstuk. Je vertrouwt op elkaar en er is geen afleiding van buiten. Door de tijdsdruk moet je heel geconcentreerd werken. Deelnemers leveren vanuit hun eigen talent een goede bijdrage aan het eindproduct. Dat kun je bij elke opleiding toepassen.’ ●

A close-up portrait of a young woman with long, wavy brown hair, smiling warmly at the camera. She is wearing a dark blue blazer over a white top with a lace-like pattern. The background is softly blurred, showing warm, golden tones.

OVERAL BIJ BETROKKEN ALS PERSOONLIJKE STAGIAIRE VAN DE CEO

Daniëlle Slabbekoorn, derdejaarsstudent Bedrijfskunde MER in Den Bosch, won vorig jaar juni een wel heel prestigieuze stageplek. Sinds 1 februari is ze een half jaar lang de persoonlijke stagiaire van de CEO van financiële dienstverlener Welten.

TEKST SANNE LA GROUW FOTOGRAFIE BEELDVELD/WILFRIED SCHOLTES

Met een overtuigend pitch-filmpje van dertig seconden, een uitgebreide motivatiebrief waarin ze uitweidde over de ontwikkelingen in de financiële wereld én een werkstuk over *financial technology* wist Daniëlle Slabbekoorn een plek te bemachtigen voor het selectieweekend van Welten. Daar streed de derdejaarsstudent Bedrijfskunde MER met 34 andere ambitieuze studenten om de gewilde plek als persoonlijke stagiaire van de CEO van het bedrijf.

‘Dat weekend was naast enorm leerzaam, ook heel erg leuk’, vertelt Daniëlle. ‘We kregen trainingen en maakten opdrachten rondom een casus waarbij we om moesten gaan met een kartelschandaal. De laatste nacht sliepen we in tentjes op het terrein van een boer en werden we om vier uur ’s nachts gewekt om voor een filmcamera tekst en uitleg te geven.’

Unanieme keuze

Gedurende het weekend vielen er telkens studenten af. Daniëlle: ‘Het was een soort *rat race* en op zondag waren er nog tien studenten over. Zij mochten hun eerder geschreven werkstuk verdedigen voor een sollicitatiecommissie.’

Hoewel de Avansstudent niet verwacht had te winnen, bleek de commissie unaniem in haar keuze. ‘Daniëlle is ambitieus, weet waar ze over praat en is in staat anderen op een natuurlijke en heldere manier te overtuigen’, aldus CEO Cees Welten. Alle tien de finalisten kregen een baangarantie bij Welten. Daniëlle won naast de stageplek ook een mooie lease-auto die ze tijdens haar stageperiode mag gebruiken.

En die komt goed van pas want als persoonlijke stagiaire van de baas mag ze overal bij aanwezig zijn. Bij sollicitatie- en ontslaggesprekken, maar ook bij strategisch overleg en

bij bijeenkomsten met het managementteam. ‘Ook ga ik mee naar klanten en laatst ben ik bij de Raad van State geweest.’

Daniëlle merkt dat ze als CEO-stagiaire serieus wordt genomen. ‘Er wordt me vaak gevraagd hoe ik tegen bepaalde zaken aankijk. Kortgeleden is door de Raad van Advies nog specifiek mijn mening gevraagd over de te volgen communicatiestrategie en de inzet van social media.’

Financiële wereld

De bancaire sector waarbinnen Welten opereert, is vrij nieuw voor de Avansstudent. Dat maakt de uitdaging des te groter. ‘Ik leer enorm van Cees Welten. Ik krijg regelmatig terugkoppeling en we evalueren veel zaken samen. Hij roept ook vaak: Schrijf dat maar op, dan hebben we het er later over.’

Daniëlle vindt de financiële wereld in ieder geval bijzonder interessant. ‘Nu de crisis achter ons ligt, is de sector heel erg in beweging. Technologische ontwikkelingen maken het lastig om als bedrijf van toegevoegde waarde te blijven dus het is van groot belang om als financiële dienstverlener je marktpositie veilig te stellen.’

Met beide handen

Een uitdagende stageplek als deze past Daniëlle wel, want ze is behoorlijk ambitieus. Eerder startte ze tijdens haar studie al een bedrijfje in de online foodbranche én won ze 2500 euro tijdens een hackathon. Hoewel ze eigenlijk al een stageplaats had bemachtigd in het innovatieteam van culinaire dienstverlener Hutten, gaf ze die plek op om als CEO-stagiaire midden in een groot bedrijf te staan. ‘Ik pak de kansen die zich voordoen met beide handen aan, want ik wil altijd het beste uit mezelf halen.’ ●

Samenvattingen leveren

studenten veel geld op

Je samenvatting is geld waard. Tenminste, als je die deelt via bijvoorbeeld Stuvia.com. Via deze marktplaats voor samenvattingen is het eenvoudig geld verdienen met je aantekeningen. Maar heb je er als koper wel iets aan om te leren via de samenvatting van een ander?

TEKST SIJUL NELISSEN ILLUSTRATIE FERNANDO LEON

'Het is niet heel erg bevorderlijk voor de leerprestatie'

Stuvia.com, waar je samenvattingen kunt kopen en verkopen, maakte de afgelopen jaren een flinke groei door. De site biedt inmiddels 185.000 samenvattingen aan en heeft meer dan 250.000 gebruikers. Via de site kun je per opleiding zoeken naar de gewenste aantekeningen. De prijzen verschillen. Van 2,50 euro voor een eenvoudige samenvatting tot 50 euro voor een volledige scriptie. Gemiddeld betaal je iets meer dan 3 euro voor een samenvatting.

'Docenten zijn niet blij met deze ontwikkeling', zegt Peter Verkoeijen, lector Brein & Leren bij Avans. Als lector, cognitief psycholoog en universitair hoofddocent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam weet hij alles over verschillende vormen van leren. Leren via een samenvatting van een ander vindt hij een slecht idee. 'Het is niet heel erg bevorderlijk voor de leerprestatie.' Hij zou het studenten absoluut niet adviseren om op die manier te leren. 'Als het goed is, heb je zelf een gestructureerd overzicht van de leerstof. Als je dat van een ander moet raadplegen, waarom heb je het dan zelf niet gemaakt? Of heb je geen vertrouwen in jezelf?'

Volgens de Avanslector ondermijnt het delen van samenvattingen het gewenste studiegedrag dat de hogeschool voor ogen heeft. Maar er is weinig aan te doen. 'Het is moeilijk om dat tegen te houden. Je kunt als docent aangeven wat een betere manier van leren is, maar je kunt dat soort initiatieven niet uitbannen. Als onderwijsinstelling ben je niet bij machte om het te voorkomen, maar Avans moet het niet gaan promoten.'

Verboden

Belgische universiteiten hebben het gebruik van Stuvia in 2015 verboden. Studenten die samenvattingen delen, lopen kans zich te moeten verantwoorden voor de tuchtcommissie. Nederlandse hogescholen en universi-

teiten reageren milder volgens Jaap van Nes, medeoprichter van Stuvia.

'Na het verbod is het gebruik in België alleen maar toegenomen. Studenten delen het nu alleen onder een valse naam.' De verkoop van samenvattingen is niets nieuws. 'Het gebeurt al tientallen jaren bij bijvoorbeeld studieverenigingen. Nu is het online, open en transparant en heeft iedereen er een mening over.' Belgische professoren beroepen zich op

het auteursrecht, maar volgens Van Nes zijn ze bang om minder boeken te verkopen.

Het maken van samenvattingen en die online verkopen mag, zegt ook het Auteursrechtenloket van Avans. 'Die mag je zelf verspreiden of verkopen. Dat mag alleen als je geen inbreuk maakt op auteursrecht. Je schrijft de samenvatting in eigen woorden en dan heb jij weer de auteursrechten.' Te veel letterlijk overnemen mag dus niet.

Uitgebreide inhoudsopgave

Avansdocent René van der Burgt schreef samen met Mario van Rijn het *Handboek*

'Samenvattingen verkopen gebeurt al tientallen jaren'

Scenarioplanning. Op Stuvia zijn meerdere samenvattingen te vinden van hun boek. Erg jammer vinden de schrijvers dat niet. 'Als studenten het prettiger vinden om op die wijze kennis te maken met het onderwerp, juich ik dat alleen maar toe', aldus Van der Burgt. Eén zo'n samenvatting, geschreven door een student bedrijfskunde van de Hogeschool Windesheim, kost met transactiekosten erbij 4,98 euro. Na de samenvatting gelezen te

hebben, vraagt Van Rijn zich wel af wat studenten eraan hebben. 'Het is niet meer dan een uitgebreide inhoudsopgave die verrijkt is met definities', aldus Van Rijn. 'Het gaat bij scenarioplanning juist om het hoe. Dat haal je niet uit een dergelijke samenvatting. Laat staan dat je scenarioplanning daarmee in de vingers krijgt.' Co-auteur Van der Burgt sluit zich daarbij aan. 'Ik denk dat als je de beschikbare proeftoetsen maakt naar aanleiding van de samenvatting, je een beetje bedrogen uitkomt.'

Niet genoeg

Alleen leren via een samenvatting is bij Avans niet voldoende om een vak te halen, denkt lector Verkoeijen. 'Ik hoop en denk van niet. Docenten moeten ernaar streven dat het leren met alleen een samenvatting onvoldoende is.' Hij zet vraagtekens bij de kwaliteit van de aangeboden samenvattingen. Een goede samenvatting maak je namelijk niet zomaar. 'Er zijn veel manieren om dat te doen. Het is een techniek die enige oefening vraagt.' Naar de inhoud en kwaliteit van een samenvatting kijkt Stuvia niet. Maar mensen die ontevreden zijn, kunnen hun geld terugkrijgen. De oprichter ziet de samenvattingen als een toevoeging aan het leerproces. 'Leren via een samenvatting is een van de manieren om een tentamen te halen', aldus Van Nes. Hij ziet met name een hoge verkooppiek vlak voor tentamenperiodes. 'Studenten hebben dan al colleges gevolgd en boeken gelezen. Dan willen ze nog even leren via een samenvatting.' Verkoeijen adviseert studenten zelf samenvattingen te maken. 'Dat dwingt je om naar de leerstof te kijken.' Of beter nog: 'Test na het leren of je de stof kent. Wat je nog weet, onthoud je beter. En wat je bent vergeten, moet je nog nauwkeurig doornemen.' Een kritische houding van studenten richting Stuvia is gewenst. Verkoeijen: 'Denk na over je eigen leerproces. Stuvia is een commerciële partij die producten wil verkopen. Ik zou

studenten het zeker niet aanraden om zo te leren of hun samenvattingen te delen. Hou je samenvattingen gewoon voor jezelf. Er zijn andere manieren om geld te verdienen.' Volgens Stuvia-oprichter Van Nes is het misschien niet altijd ideaal om via een samenvatting te leren, 'Maar iedere student moet daarin zijn eigen verantwoordelijkheid nemen.' ●

Al 900 euro verdiend met samenvattingen

Fayçal is al een jaar afgestudeerd aan de opleiding Maatschappelijk Werk & Dienstverlening bij Avans, maar hij verdient nog steeds aan de samenvattingen die hij tijdens zijn studie maakte. Vanaf 2,50 euro koop je er al een. Hij is een van de topverkopers van Avans Hogeschool op Stuvia. 'Het begon als een grapje', vertelt Fayçal. 'Ik hoorde dat ik geld kon verdienen met mijn samenvattingen via Stuvia. Ik heb er toen twee geüpload en na een week zag ik dat mijn samenvattingen werden verkocht.' Al snel zette hij meerdere samenvattingen online. Tot nu toe verdiende Fayçal bijna 900 euro aan zijn 22 samenvattingen. Hij verkocht 380 keer een samenvatting, gemiddeld verdiende hij daar 2,40 euro per stuk aan. Een duidelijke piek ligt er voor de toetsweken van Avans. Zo verkocht hij in januari bijna drie keer zoveel als de maand ervoor. Ondanks de populariteit van zijn samenvattingen is hij er niet meer gaan schrijven om meer te verdienen. 'Ik ben mijn samenvattingen wel bewust gestructureerder gaan schrijven zodat iedereen ze kan lezen en begrijpen.' De kopers hebben nog nooit hun geld terug gevraagd. 'Ik heb nog nooit iemand gehad die ontevreden was over mijn samenvatting.'

STUDENTEN MOETEN MEER TE ZEGGEN KRIJGEN IN HET HOGER ONDERWIJS

ISABELLE VAN LIESHOUT

vierdejaars Beeldende Kunst Den Bosch

‘Hier op de kunstacademie hebben wij best wel wat te zeggen, en dat vind ik belangrijk. Elke periode zijn er panelgesprekken met de studieleiders. Daar neemt uit elke klas een student aan deel. Dat gaat vooral over praktische dingen die hier spelen, zoals het feit dat het vaak koud is in het gebouw of het niet kunnen parkeren als je grote dingen moet uitladen.

Ik heb zelf ook eens meegedaan aan zo'n panelgesprek en ik heb zeker het idee dat studenten gehoord worden. Helaas komen er niet altijd concrete oplossingen uit omdat we natuurlijk onder Avans vallen. Het is uiteindelijk de hogeschool die beslissingen neemt en niet de academie. Juist om die reden vind ik het belangrijk dat het College van Bestuur het gesprek aangaat met studenten.’

KOEN VAN DEN BIGGELAAR

tweedejaars Small Business en Retail Management Breda

‘We hebben genoeg te zeggen, vind ik. Elk jaar kunnen we meedoen aan de Nationale Studenten Enquête. Ook staat mijn opleiding erg open voor feedback. Na elk blok vullen we een evaluatie in. Wat daarmee gedaan wordt, weet ik niet precies. Als er dingen veranderd moeten worden in het onderwijs, dan merken studenten dat toch pas het jaar erop. Mijn opleiding is prima, dus ik heb niet de behoefte om me overal mee te bemoeien. Het gaat mij vooral om het papiertje.

Op Blackboard zag ik laatst dat ze studenten zochten voor de opleidingscommissie. Ik was wel geïnteresseerd, maar haakte af toen ik zag wat je allemaal moest doen om toegelaten te worden.’

LEON HOGERVORST

derdejaars Integrale Veiligheid deeltijd Den Bosch

‘Ik ben alleen op maandag op Avans omdat ik een deeltijdopleiding volg. Ik kom hier vooral om te studeren en m'n papiertje te halen. Als deeltijdstudent werk ik naast mijn studie ook hard, dus er is weinig tijd voor bijvoorbeeld medezeggenschap.

Er wordt weleens om mijn mening gevraagd. Bijvoorbeeld via de Nationale Studenten Enquête, maar ik vraag me af of er echt iets mee gebeurt. Vorig jaar heeft Avans de studietijden van de deeltijdopleidingen veranderd. Toen hebben ongeveer alle deeltijdstudenten die enquête ingevuld om aan te geven dat ze het daar niet mee eens waren. Maar het werd niet teruggedraaid. Als het van hogerhand besloten wordt, denk ik niet dat het veel uitmaakt wat je als student denkt.’

De politiek heeft 'wilde' ideeën, waarvan sommige ook echt uitgevoerd worden: van studenten in sollicitatiecommissies voor bestuursleden tot meer macht voor opleidingscommissies. Daardoor mogen studenten meebeslissen over wat ze moeten kunnen om af te studeren. Willen studenten dat wel?

PIM VAN GILS

tweedejaarsstudent Civiele Techniek
Tilburg

'Natuurlijk is het goed als studenten meer te zeggen krijgen over hun eigen onderwijs. Maar volgens mij zijn daar ook nu al genoeg faciliteiten voor. De medezeggenschapsraad is daar een voorbeeld van, maar in Tilburg hebben we ook een aantal studentenraden.

Als studentenvereniging proberen we met Totus ook meer aansluiting te vinden bij wat er in de rest van het gebouw gebeurt. Directeuren en docenten staan daar open voor. Maar je moet het als student wel zelf in gang zetten, anders gebeurt er niks. Als mensen merken dat je echt iets wilt organiseren binnen Avans dan worden ze vanzelf enthousiast.'

TIM LAMBRECHTS

derdejaars Informatica Breda

'De stof die gegeven wordt en waar je aan moet voldoen om je diploma te halen, daar moeten studenten niks over te zeggen hebben, vind ik. Wij zijn nog lerende, dus beslissingen over wat je moet kunnen voor een bachelor of master kun je beter overlaten aan mensen die er meer verstand van hebben. Studenten kunnen wel wat zeggen over hoe een vak gegeven wordt. Dat doe ik nu ook al. Laatst hadden we een les die eigenlijk twee weken eerder in die periode gegeven had moeten worden. Dat heb ik tegen de docent gezegd, dan komen studenten volgend jaar niet zo in de knoei als wij nu. Het verschilt wel per docent of er geluisterd wordt naar de opmerkingen.'

SASJA VAN DAM

vierdejaars Commerciële Economie
Breda en lid Avans Medezeggenschapsraad

'Natuurlijk, het onderwijs draait uiteindelijk om de student. Die weet precies waar de behoeftes liggen. Studenten moeten niet uitgaan van het feit dat de bestuurders alles regelen en dat klakkeloos aan nemen. Ze moeten opstaan en voor hun achterban vechten.

Ik zit in de Avans Medezeggenschapsraad. Daarin gaat het nog veel over kwesties die belangrijk zijn voor medewerkers. We kunnen punten die belangrijk zijn voor studenten inbrengen in de vergadering. Daar wordt ook zeker naar geluisterd, maar het kost vaak wel moeite. Je moet voet bij stuk houden om iets voor elkaar te krijgen. Het liefst wil je op gelijk niveau samenwerken met het bestuur en medewerkers. Dat is niet nu altijd het geval.'

Een tijdje ertussenuit

Op een moeilijk moment tijdens hun opleiding besloten Avansstudenten Julia van Eijk, Jeroen Heerkens en Anton van der Schoot tijdelijk te stoppen met hun studie om even totaal iets anders te gaan doen: reizen.

TEKST **SOFIA LETOVA** ILLUSTRATIE **KIM BELL**

‘Met het geld dat ik verdiende, reisde ik weer verder’

Tien maanden reizen stond op de planning, maar dat werden er 36. ANTON VAN DER SCHOOT, tweedejaarsstudent Commerciële Economie deeltijd in Den Bosch, is weer thuis na drie jaar rondtrekken door Azië en Australië. ‘Ik weet eigenlijk nog steeds niet waarom ik terug ben’.

‘Ik was sergeant bij de landmacht. Dat heb ik vijf jaar gedaan. Tegen het einde van mijn contract mocht ik een opleiding gaan volgen. Na een jaar had ik mijn propedeuse gehaald, maar door bezuinigingen bij defensie kon ik daar voorlopig niet aan de bak.

Ondertussen sprak ik regelmatig met mijn zus. Zij woonde op dat moment in Ierland. Ze had het al een tijdje over hiking in Nepal. Als ik nog een keer wilde gaan reizen, was dat het juiste moment, dus ik stelde mijn zus voor om samen te gaan. Op 4 november liep mijn contract bij defensie af en op 5 november zaten we in het vliegtuig naar Nepal. Voordat ik vertrok heb ik mijn huis verkocht en alles hier in Nederland opgezegd.

We hadden gepland om tien maanden weg te blijven en dan weer naar Nederland terug te gaan. Na onze reis door Nepal, India, Vietnam, Laos en Australië, waren die tien maanden voorbij. We hadden het zo naar ons zin dat we besloten om te blijven. In Australië kreeg ik een baan aangeboden op een camping in een skigebied. Daarna heb ik nog een baan gehad op een zeiljacht waarmee ik langs de oostkust van Australië heb gezeild. En van daaruit kreeg ik werk op een boerderij. Daar heb ik tractor gereden en 18.000 ton uien geoogst. Met het geld dat ik verdiende, reisde ik weer verder.

Ondertussen had ik in Australië mijn huidige vriendin leren kennen. Zij kreeg voor twee jaar een contract aangeboden in Londen. Dat is de enige reden waarom ik weer terug naar Nederland ben gekomen. Toen ik in het vliegtuig naar huis zat, dacht ik alleen maar: waarom doe ik dit eigenlijk?

Eenmaal in Nederland ben ik weer terug naar school gegaan, omdat ik een diploma wil halen. Dat vergroot mijn arbeidskansen in het buitenland. Maar echt gemotiveerd ben ik nog niet.

Ik heb veel geleerd van mijn reis. Denk niet te ver vooruit bijvoorbeeld. Hier doen we dat wel. Vanaf kleins af aan krijg je te horen: je moet je school afmaken en je moet een goede baan vinden later. Door mijn ervaringen van de afgelopen jaren heb ik gemerkt dat je eigenlijk helemaal niks moet.’

'Ik was bang dat ik niemand had om mee te praten'

Stoppen met je studie, niet wetend of je nog terug komt. JEROEN HEERKENS, vierdejaarsstudent Human Resource Management in Den Bosch, deed het. Zijn stage vond hij maar niks, dus ging hij een half jaar werken en reizen.

'In mijn derde jaar moest ik zeven maanden op stage. Dat beviel zo slecht dat ik na twee maanden al dacht: dit gaat hem niet worden. Als je op tijd stopt met je stage, kun je makkelijk nog aan een nieuwe beginnen. Maar door die negatieve ervaring was ik zo erg aan het twijfelen of de opleiding wel iets voor mij was, dat ik besloot om even helemaal te stoppen. Ik wist niet of ik nog terug zou komen. In het tussenjaar dat ik nam, had ik alle tijd van de wereld om er goed over na te denken.

Ik wilde op reis. Japan zat al een tijdje in mijn hoofd, maar daarvoor had ik natuurlijk wel geld nodig. Ik ben op zoek gegaan naar een baantje waarmee ik snel geld kon verdienen. Ik heb vijf verschillende dingen gedaan. Van magazijnwerk tot bezorgservice. Dat heb ik een aantal maanden gedaan. Omdat ik toch iets nuttigs wilde doen naast werken, besloot ik naar een avondschool te gaan. Daar heb ik mijn praktijkdiploma loonadministratie gehaald.

Na vier maanden vertrok ik naar Japan. Ik had van tevoren in Tokio woonruimte gevonden van waaruit ik steeds op pad kon gaan. Ik kende Japan niet en was bang dat ik daar niemand zou hebben om mee te praten. Maar ik was nog geen dag in Tokio of vijf mensen vroegen mij mee naar een festival.

Al die tijd in Japan ben ik maar een half uurtje alleen geweest. Naast dat ik de toerist heb uitgehangen en ontzettend veel heb gezien, heb ik Japanse lessen gevolgd om mezelf een klein beetje verstaanbaar te kunnen maken. Japan is echt een andere wereld. Ik voelde me er heel veilig, het is er netjes en de mensen gaan heel respectvol met elkaar om. Als Japanners jou als westerling op straat zien lopen, kijken en gapen ze je aan, omdat je er zo anders uitziet. Of ze willen met je op de foto.

Na anderhalve maand in Japan moest ik terug naar Nederland. Ik vond het verschrikkelijk. Gelukkig had ik nog even voordat school weer begon. Mijn studie vond ik leuk, maar mijn stage had een nare smaak achtergelaten. Na lang twijfelen heb ik toch besloten om mijn opleiding af te maken.'

'Alles is mogelijk in Azië'

'Ik had mijn stage niet gehaald en besloot spontaan te gaan reizen.' JULIA VAN EIJK, vierdejaarsstudent Verpleegkunde in Breda, ging afgelopen jaar vier maanden naar Azië om even alles in Nederland te vergeten.

'In mijn tweede jaar liep ik stage in een ziekenhuis, maar ik haalde het niet. Ik was zo boos op mezelf, op de stageplek en op alle collega's. Ik had het niet gehaald en daar kon ik verder vrij weinig aan veranderen. Gevolg was wel dat ik een half jaar studievertraging opliep. Werken wilde ik niet, want dat zou me herinneren aan mijn stage. Op een avond kwam ik 's avonds laat thuis en besloot ik een ticket naar de andere kant van de wereld te boeken om alles in Nederland even te vergeten. Ik ben mijn stagebegeleiders nu heel dankbaar dat ik toen mijn stage niet heb gehaald. Anders had ik nooit zo'n onvergetelijke ervaring gehad.

Vanaf het moment dat ik in het vliegtuig zat, ging het allemaal vanzelf. Ik ben niet zo van de voorbereidingen. Ik had daarom ook geen planning gemaakt en zou wel zien wat er op mijn pad kwam. Op eigen houtje ben ik naar Bangkok gevlogen zonder dat ik iemand kende. Om drie uur 's nachts kwam ik aan. Ik had geen slaapplek voor mezelf geregeld, maar in zo'n drukke stad is alles 's nachts volgeboekt. Na lang zoeken mocht ik in een hostel neerploffen op een bankje tussen de dronken mensen.

Ik heb in vier maanden tijd fantastische dingen gezien en lieve mensen leren kennen. Mijn reis bracht me naar Thailand, Myanmar, Laos, Vietnam en Cambodja. Ik heb met monniken gemediteerd en prachtige tempels gezien. Alles is mogelijk in Azië. Ik raad iedereen bij wie het even tegenzit aan te gaan reizen. Hoewel de leefomstandigheden daar in onze ogen 'armoedig' zijn, zijn de mensen ontzettend dankbaar. Daar zouden wij nog iets van kunnen leren.

Nog geen 16 uur terug in Nederland moest ik gelijk door naar mijn nieuwe stage. Met mijn hoofd nog in Azië stapte ik de bus in. Ik hoorde naast mij iemand diep zuchten. Dat had ik zo'n vier maanden al niet meer gehoord.'

'MIJN BED STORT IN ZONDER KIST EN TEGELS'

Julien Dirven is derdejaarsstudent Technische Bedrijfskunde in Tilburg. Hij woont in het dispuutshuis van Bommel met vier huisgenoten. Hij betaalt 312 euro voor een van de grotere kamers in het huis.

'Bijna alles wat ik op mijn kamer heb staan, heb ik ooit van thuis of bij anderen meegenomen. Dat geldt bijvoorbeeld voor het palmbomen-behang, daarvan was thuis nog een gedeelte over dus dat heb ik hier op de muur geplakt. Het vloerkleed is oud en versleten en komt ook van mijn ouders, net zoals de kist onder mijn bed. Daar zit niks in, maar ik ben laatst door mijn bed gezakt en die kist en een stapel tegels aan de andere kant voorkomen dat mijn bed instort.

Ik zit praktisch nooit op mijn kamer te studeren. Het is lastig om je hier te concentreren, daarvoor is het vaak te gezellig. 's Avonds eten we samen en daarna blijven we in de gezamenlijke huiskamer hangen met een biertje. Op donderdag komen alle dispuutsleden bij ons en gaan we daarna de stad in, maar ook op andere dagen is het een zoete inval. Studeren doe ik op school of bij mijn ouders. Daarom heb ik ook maar een klein bureau op mijn kamer.

Sinds kort heb ik hier een Playstation. Vaak speel ik zelf een spel of met een paar huisgenoten. De bank is daarvoor groot genoeg. Die komt niet van thuis maar heb ik gevonden via gratisaftehalen.nl. De foto van de bus was van een oud-dispuutslid. Toen hij zijn kamer uit ging, heeft hij hem laten hangen.' ●

KAMER

FOTO: BEELDEVELD/WILFRIED SCHOLTES

Bijverdienen door je studiefinanciering te beleggen in onroerend goed. Het zou zomaar kunnen bij de heren van Crowdestate. Dries Voesenek en Freek Geurtsen startten vorig schooljaar met hun crowdfundingplatform voor vastgoed.

'LAAGDREMPELIG INVESTEREN IN VASTGOED, ZELFS STUDENTEN KUNNEN HET'

Tijdens hun laatste studiejaar aan de opleiding Bouwmanagement en Vastgoed in Tilburg merkten Dries Voesenek en Freek Geurtsen dat de vastgoedmarkt wel erg ontoegankelijk was. 'We wilden graag investeren in vastgoed, maar overal moest je minimaal 5.000 euro inleggen', vertelt Voesenek. Geïnspireerd door bedrijven uit Amerika creëerden ze het crowdfundingplatform Crowdestate.

Geurtsen: 'Steeds meer ondernemers hebben moeite om hun projecten gefinancierd te krijgen bij de bank. Bij ons kunnen bedrijven en particulieren vanaf 500 euro investeren in een project.' Voesenek: 'Via onze site tonen we een divers aanbod aan projecten en kunnen geïnteresseerden zelf beslissen waarin ze willen investeren. Via een groen balkje wordt bijgehouden hoeveel er is opgehaald, net als bij andere crowdfundingplatforms.'

Eenvoudig

Het duo, dat inmiddels is afgestudeerd, wil hun platform 'laagdrempelig en eenvoudig' houden. 'Iedereen moet mee kunnen doen, zelfs studenten met studiefinanciering. Al raden wij niemand aan om te beleggen met geleend geld. Vastgoed is stabiel en je krijgt er een mooi rendement voor terug.'

Geurtsen legt uit hoe het precies werkt: 'Iemand wil bijvoorbeeld een winkelpand kopen. Daar heeft diegene een lening voor nodig. Via ons platform kunnen ze die aanvragen en gaan wij het project vervolgens zorgvuldig screenen. Na goedkeuring wordt het geplaatst en kunnen geïnteresseerden geld inleggen. Als tegenprestatie voor het inleggen van geld, betaalt de eigenaar straks rente over het ingelegde bedrag aan de investeerders. Hoeveel dat is ligt aan het project en aan de risico's. Aan het eind van de looptijd of tussentijds krijgen investeerders hun inleg weer terug.'

Omdat er nogal wat geld in rondgaat, hebben Voesenek en Geurtsen bij diverse specialisten aangeklopt om alle juridische zaken te regelen. Voesenek: 'Dat was nog even lastig, omdat crowdfunding voor vastgoed nieuw is in Nederland, maar uiteindelijk staat het platform als een huis.'

Jong, maar betrouwbaar

Met hun jonge leeftijd worden de ondernemers wel eens getest door zakenlieden. Geurtsen: 'We stonden in de zomer op een vastgoedbeurs tussen de grote banken. We kregen veel aandacht en hebben stapels met visitekaartjes binnengehaald. Mensen vinden het reuze interessant wat we

TEKST LOTTE GERRITSE FOTOGRAFIE MARIEKE PLASIER

doen. Wel merken we dat ze soms hele kritische vragen op ons afvuren, maar die kunnen we altijd goed beantwoorden omdat we weten waar we het over hebben. Dat roept vaak sympathie op. Inmiddels hebben wij ook een ervaren vastgoedpartij achter ons staan en is er een notaris bij alle transacties betrokken. Dat maakt ons betrouwbaar.'

100 procent

Het eerste project dat Voesenek en Geurtsen afrondden, was de aankoop van een seniorencomplex in Duitsland. Ze haalden binnen twee maanden zelfs meer dan het gevraagde bedrag op. Mocht een project niet genoeg investeerders trekken, dan krijgt iedereen zijn geld terug. Voesenek: 'Hoe beter het project, hoe meer mensen willen investeren. We zorgen er altijd voor dat we zelf 100 procent achter de projecten staan, we investeren er zelf ook in.' Tijdens het laatste half jaar van hun studie besteedden Voesenek en Geurtsen ieder vrij uur aan hun bedrijf en ze konden ook hun afstudeerproject volledig in het teken van Crowdestate zetten. Het duo hoopt in de vastgoedsector te blijven werken. Geurtsen: 'We willen dit bedrijf tot een succes maken en daarna kunnen we nog alle kanten op.' ●

NET AFGESTUDEERD

Erwin Dekkers

Leeftijd: 24 jaar

Afgestudeerd: oktober 2015

Opleiding: Elektrotechniek in Den Bosch

Werkt bij: Hager Electro B.V.

Functie: Sales engineer

Verdient: Voldoende

Wat doe je precies als sales engineer?

'Ik bedenk oplossingen voor klanten op het gebied van elektriciteit. Ik maak in de meeste gevallen zelf een ontwerp om hun probleem op te lossen, maar soms leg ik het voor aan een technisch specialist. Qua ontwerp kun je bijvoorbeeld denken aan groepenkasten voor elektriciteit, die zorgen voor een veilige spanning in een huis, kantoor of fabriek.'

Wat vind je het leukste aan je werk?

'Wat ik heel prettig vind, is de combinatie van het technische aspect en de communicatie met klanten. Het is heel anders dan waar ik voor gestudeerd heb, en dat komt vooral omdat ik pas tijdens mijn afstuderen ontdekte dat ik ook klantcontact in mijn werk wilde hebben.'

Hoe heb je deze baan gevonden?

'Terwijl ik bezig was met het afronden van mijn studie, is een intermediair voor mij op zoek gegaan naar een leuke baan. Uiteindelijk kostte het vrij weinig moeite om iets te vinden. Ik ben heel blij dat Hager mij wilde aannemen. Ik krijg hier de ruimte om te groeien in mijn functie.'

Hoe zie je de toekomst?

'Ik ben nu heel tevreden met het werk dat ik doe maar in de toekomst zou ik graag doorgroeien, bijvoorbeeld in de richting van accountmanager. Dan kom je nog meer bij klanten, maar daarvoor heb je nog steeds veel technische kennis nodig.'

Mis je het studentenleven?

'Ik mis mijn klasgenoten wel. We gingen na de les soms met een groepje wat drinken. Gelukkig heb ik met een paar mensen van mijn opleiding nog goed contact en gaan we nog weleens stappen in het weekend.'

COLUMNMICHAEL

Mannen versus vrouwen

'Michael, er moet mij iets van het hart', zegt mijn vriendin. 'Ik voel me achtergesteld.' Nee hè, daar gaan we weer. Ik zucht, maar daar wordt uiteraard niet op gereageerd. De monoloog is gestart en inhaken of afkappen is zinloos.

'Ik heb het niet over het verschil in salaris', vervolgt ze haar rede. 'Nee, want dat is terecht', denk ik.

'Ja, oneerlijk is dat', zeg ik. 'Ik heb het over studenten die ons moeten beoordelen opdat wij mogen blijven lesgeven. Vrouwen worden namelijk lager beoordeeld, las ik in Avans' kwaliteitsblad.'

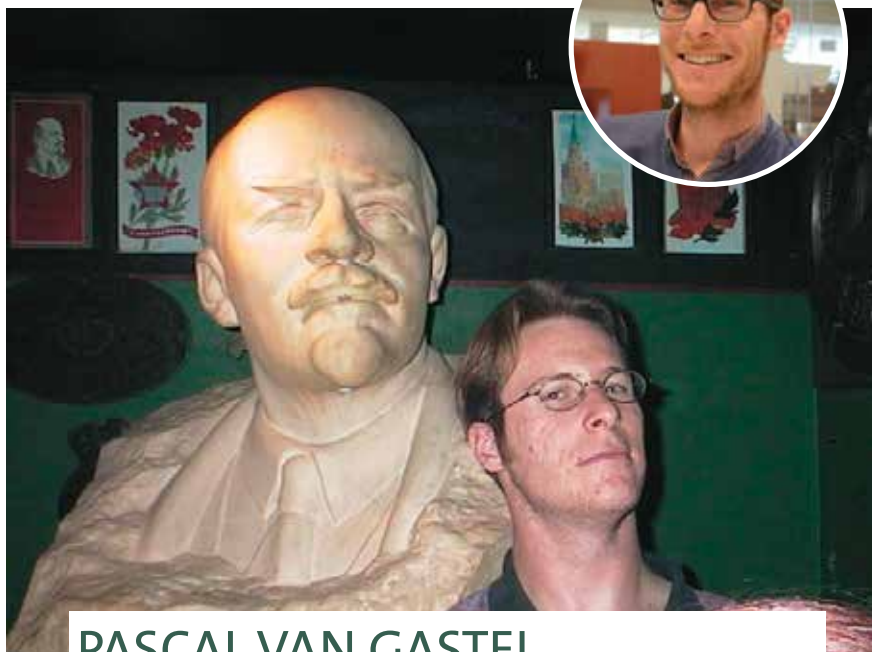
Ik wilde niet reageren, maar mijn drinken was nog niet op en vluchten was geen optie. Ik heb mij dus maar hardop afgevraagd waar dat door komt. Ik had het beter niet hardop kunnen doen, want mijn vriendin zat dus naast me. En aangezien vrouwen geen humor hebben, worden ze niet alleen lager beoordeeld, maar sliep ik ook gelijk op de bank samen met de hond. Ik had die nacht in ieder geval voldoende extra tijd om na te denken.

Waarom scoort het zwakkere geslacht slechter? Zou het komen doordat ze geen zwaar werk aankunnen? Of omdat ze niet kunnen samenwerken en om die reden beter thuis op de kinderen kunnen passen? En vrouwen kunnen niet eens een lamp vervangen, laat staan een smartboard werkend krijgen. En die hoorcolleges zijn natuurlijk een drama, aangezien vrouwen verbaal nogal sterk zijn en eindeloos 'doorbeppen'. Vrouwen spreken gemiddeld 7.000 woorden per dag, mannen 2.000. Duurt je hoorcollege ineens drie keer zo lang. En tentamens nakijken is ook niet handig, aangezien 'nee' voor vrouwen 'ja' betekent. En ze komen altijd te laat. Het zijn immers slechte chauffeurs en inparkeerders blijft lastig. Of kaartlezen. Alles wat je in een auto nodig hebt, in feite.

Ik heb die nacht het beoordelingsverschil verklaard. En toch kunnen wij mannen niet zonder vrouwen. Ook niet bij Avans. Al is het maar omdat wij verzorgd moeten worden als wij verkouden (lees: doodziek) zijn. En op school, tsja, een beetje vrouwelijk tegenwicht tegen die mannelijke charmes, intelligentie, testosteron en humor kan geen kwaad, toch?

Michael Doove is docent taal- en communicatieve vaardigheden aan de Juridische Hogeschool

STUDENTENTIJD VAN

PASCAL VAN GASTEL

Hele dagen internetten

Toen Pascal van Gastel, docent aan de opleiding Informatica in Breda, begon aan zijn opleiding deed internet net z'n intrede. 'Je kon ineens alles van over de hele wereld opzoeken.'

Pascal van Gastel studeerde Hogere Informatica in Breda, aan wat toen nog de Hogeschool West-Brabant heette, maar wat nu Avans is. De opleiding was net verhuisd van Etten-Leur naar het gebouw aan de Lovensdijkstraat. 'Toen, in 1995, was dat gebouw eigenlijk al hopeloos ouderwets. En ik zag nadat ik hier in 2010 als docent begonnen was, dat er nauwelijks iets veranderd was.'

Wat wel nieuw was halverwege de jaren negentig, was internet. 'Er was een netwerk aangelegd voor onze opleiding, dat was revolutionair. Je kon ineens alles van over de hele wereld opzoeken. Dat was een grote verleiding, sommige techneuten deden niets anders dan hele dagen internetten.

'Voor mijn gevoel was er een tweedeling in de studenten. De "nerdy" types, die zich verloren in gamen of internetten. Die waren vaak niet zo succesvol in hun studie. Ik was het andere type. Het vak vond ik interessant, maar andere dingen ook. Met mijn vriendengroep ging ik regelmatig op stap.'

Eén jaar gingen de vrienden met de bus naar Salou op vakantie, maar daarna lonkte het avontuur. 'We gingen interrailen. Dat heb ik drie keer gedaan, met vijf vrienden in wisselende samenstellingen. Het voormalige Oostblok was onze bestemming, dat was goedkoop. We gingen naar Hongarije, Polen en Litouwen. Maar we zijn ook een keer doorgereisd naar Finland en Zweden.'

'Op een avond belandden we in een discotheek in Vilnius, de hoofdstad van Litouwen. Die was helemaal ingericht met memorabilia uit de Sovjet-Unie. Daar is de foto met het standbeeld van Lenin ook gemaakt. Onbegrijpelijk vonden we het, dat ze dat zo uitstalden. Litouwen was net een paar jaar onafhankelijk. Maar ze zagen het daar vooral als teken van iets wat ze achter zich hadden gelaten. Als symbool van de overwinning.'

*'De koning droeg
helaas geen jas'*

.....
BIBAAN
.....

EMMA LAMBERT, TWEDEJAARSSTUDENT ADVANCED BUSINESS CREATION IN DEN BOSCH, WERKT SINDS FEBRUARI ALS GASTVROUW BIJ HET NOORDBRABANTS MUSEUM. ZE WORDT ALS EXTRA KRACHT INGEZET TIJDENS DE DRUKBEZOCHTE JHERONIMUS BOSCH-TENTOONSTELLING.

'Als gastvrouw neem ik jassen aan in de garderobe, scan ik tickets en heet ik mensen welkom. Het is leuk werk. Hiervoor werkte ik bij een callcenter. Mensen vinden je dan vaak maar irritant als je ze belt. Nu kan ik bezoekers juist een positieve dag bezorgen. Dat doe ik door vrolijk te zijn en te glimlachen. Ik heb slechte ervaringen met chagrijnige mensen. Zo wil ik dus niet zijn. Daarnaast maak ik vaak een kort praatje. Ik vraag of mensen het naar hun zin hebben gehad.

De tentoonstelling wordt druk bezocht, dus het is vaak hard werken. Het zijn met name wat oudere bezoekers, af en toe zit er een jong gezin of stelletje tussen. Studenten vind je weinig onder de bezoekers. Er werken wel veel studenten. Het werk is tijdelijk, maar dat komt goed uit met mijn studie. Over een paar maanden ga ik stage lopen, dan heb ik minder tijd voor een bijbaantje.

Vooraf heb ik een deel van de tentoonstelling al kunnen zien. Ik vond het erg mooi. Ik zoek sindsdien ook veel op over Jeroen Bosch. Het is belangrijk om wat achtergrondinformatie te hebben als mensen vragen hebben. De koning opende de tentoonstelling. Die heb ik op twintig meter afstand in het museum gezien. Helaas had hij zijn jas eerder al uitgedaan. Ik heb wel de jas van Jan-Peter Balkenende mogen ophangen. Dat soort gasten maken het werk extra leuk, dat maak je in het dagelijks leven niet mee.'

'MR. AVANS' GERARD KIP NEEMT AFSCHEID

TEKST AROLD ROESTENBURG FOTOGRAFIE BEELDVELD/WILFRIED SCHOLTES

Elke Bredase student en medewerker kent conciërge Gerard Kip. Met zijn nette jas en vriendelijke uitstraling is hij voor veel mensen de belichaming van het beste van de hogeschool. Ongewild moet Kip afscheid nemen van 'zijn' Avans vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Ik blijf tot de laatste seconde, schrijf dat maar op!' roept Gerard Kip ge-emotioneerd. In april neemt de conciërge afscheid van Avans. Dan is hij 23 jaar in dienst geweest. Eigenlijk wil hij het liefst nog een jaar of twee doorgaan. 'Je bent toch al die jaren een soort vaderfiguur geweest. Met sommige studenten heb ik echt een band opgebouwd.'

Vóór Avans werkte Gerard Kip in de bonthandel, onder meer als verkoper van bontjassen. Maar bont raakte uit de gratie, het ging steeds slechter in de branche. 'Ik werd ontslagen en moest op zoek naar iets anders. Via via hoorde ik over een baan als conciërge bij de hogere laboratoriumschoon in Etten-Leur. Ik ging op gesprek en mocht beginnen. Eigenlijk had ik geen idee wat het werk inhield. Op mijn eerste dag kwam ik in mijn nette pak, dat ik ook droeg in de bontwinkel. Daar keken studenten en medewerkers wel even van op.'

Reizen

'Het was de bedoeling dat ik een jaar zou blijven en dan weer zou terugkeren in de bontsector. Dat is iets anders gelopen.' Het duurde niet lang of Kip vond zijn draai in Etten-Leur. 'Het was een kleine locatie. Je kende alle studenten. Ik ging reizen organiseren naar Rome en Boedapest. Daar was alle ruimte voor en ik vond het leuk om te doen.'

Het kwam in die jaren vaak voor dat Kip 's avonds nog aan het werk was. 'Ik was huismeester van een aantal studentenflats. Dan werd ik gebeld of ik een lamp kon vervangen of had een student zich buitengesloten. Dag en nacht stond ik voor ze klaar, dat was geen probleem. Het voelde alsof het mijn eigen kinderen waren. Ik wist alles van ze.'

Grote locatie

Heel anders natuurlijk dan op de grote locatie in Breda. 'Daar wilde ik eigenlijk helemaal niet werken. Zo groot, zo massaal. Een leerfabriek, vond ik. Het is onmogelijk om alle studenten die hier rondlopen te kennen, al kom ik best ver denk ik. Maar de sfeer is natuurlijk totaal anders. De werkzaamheden ook. Toen ik begon als conciërge maakten we de prullenbakken leeg en vervingen we zelf

'Op mijn eerste dag kwam ik in mijn nette pak'

lampen. Dat mogen we allemaal niet meer. Dat wil niet zeggen dat ik mijn werk nu niet meer met plezier doe. Het contact dat je elke dag hebt met jongeren is zo waardevol.'

Als conciërge zie en hoor je veel. 'Ik heb wel eens twee docenten vriendelijk aangetroffen in een klaslokaal. Maar dat doen studenten ook hoor. Laatst liep ik op de vierde verdieping en zag ik een muts boven een raam op en neer gaan. Was er een stelletje bezig. Dat zijn aparte situaties.'

Vertrouwenspersoon

Lief en leed deelde Kip de afgelopen decennia met Avansstudenten. 'Ik was ook een vertrouwenspersoon. Er kwam eens een jongen naar me toe: "Gerard, wil je een sigaret van me?" Toen ik vroeg waarom,

vertelde hij dat het zijn laatste pakje was omdat hij 's avonds een einde aan zijn leven wilde maken. Zo'n jongen breng ik dan naar de decaan. Maar dat hakt er wel in. Ik vind het vooral erg als ik die studenten niet meer op school zie komen. Als ik ze uit het oog verlies.'

Kip kan de binnenstad niet in of hij wordt begroet. 'In winkels of op straat. Je komt altijd wel oud-studenten of medewerkers tegen die zich jou herinneren. Dat doet me goed.'

Al zijn hele leven is Kip trouw supporter van de Bredase voetbalclub NAC. Legendarisch zijn de voetbaltoernooien die hij organiseerde toen hij bij de Pabo op het Dr. Jan Ingenhouszplein werkte. 'Dat waren stevige partijtjes, vooral het vrouwenvoetbal. Ik kocht als prijzen altijd van die knuffelkippen. Zelfs de directie stond achter de Kip-cup.'

Weggaan

'Laatst kwam er een meisje naar mij toe: "Gerard, ik vind het zo erg dat je weg gaat, voor mij blijf jij altijd de man van Avans". Ik moet weg omdat ik 65 word. Dat is Avansbeleid. Mijn vrouw is jonger en werkt nog wat jaren door. Ik was ook nog dolgraag doorgegaan. Wat moet ik alleen thuis? Zonder het contact met al die mensen? Ik weet het werkelijk niet.'

Kip heeft lang gehoopt toch nog te mogen blijven bij Avans. 'Er is van alles beloofd, ik heb er zelfs met het College van Bestuur over gesproken, studenten hebben een Facebookactie opgezet. Het heeft allemaal niet mogen baten. Uiteindelijk komt het afscheid voor mij dus toch nog onverwachts. Ik ga de studenten en medewerkers echt ongelofelijk missen.' ●

FOTO: BEELDVELD/WILFRIED SCHOLTES

'SALSA DANS JE NIET IN JE JOGGINGBROEK'

'Naar de fitness moet je jezelf soms sleuren. Dat heb ik met dansen helemaal niet.' Student Manon Quist is vijf avonden per week te vinden in dansschool Bailamos Latinos.

'Dansen is echt een verslaving', zegt Manon Quist, vierdejaarsstudent Biologie en Medisch Laboratoriumonderzoek in Breda. 'Het is een leuke manier om in beweging te zijn en verschillende mensen te ontmoeten.' Tot Manon voor school naar Breda verhuisde, deed ze aan stijldansen. 'Ik zag hier een flyer van een salsaschool en ben gaan kijken. Daardoor kwam ik weer in aanraking met iemand die Zouk danst, een andere Braziliaanse dans, en ben ik bij Bailamos Latinos gaan kijken. In korte tijd zijn de mensen daar echt familie van mij geworden.'

Manon merkt dat ze van dansen zelfverzekerder wordt. 'Dat was een van de redenen voor mij om het te gaan doen. Ik dans inmiddels salsa op het hoogste niveau en assisteer ook de dansleraar bij oefeningen en het begeleiden van beginners. Het leuke aan salsa is dat de man leidt en de vrouw volgt. Je hebt geen vaste danspassen en geen vaste danspartner. Wij wisselen tijdens de lessen ook van partner. Daarbij merk je dat je met de ene persoon meer connectie hebt dan met de ander en het dan-

sen dus ook beter of minder goed gaat.' Volgens Manon hebben veel jongeren een verkeerd beeld bij salsadansen. 'Iedereen denkt dat het iets is voor ouderen, dat dacht ik zelf ook. Maar er zitten ook veel jongeren bij. In Breda is het echt fifty-fifty.'

Bij stijldansen is de juiste kleding heel belangrijk. Bij salsadansen niet. 'Maar je wilt er toch wel leuk uitzien. Het is een Latijnse dans, in die cultuur wil je gezien worden, de mannen ook. Meestal trek ik een leuk jurkje of rokje aan. Salsa dans je niet in je joggingbroek.'

Heel anders is dat bij Zouk, de andere dansstijl die Manon beoefent. 'Zouk is moderner. Dat kun je in trainingsbroek en sneakers dansen. Het kan ook op bijna alle muzieksoorten. Ook op hiphop en r&b.'

Op donderdagavond is de dansschool open voor alle salsadansers in Breda. 'Dan is het echt één groot, gezellig feest. De zaal waarin we dansen heet Libre. Zo voelt het ook voor mij. Dansen is de dagelijkse sleur loslaten. Even vrij zijn.'

Nieuw Zeeland

ALTIJD IETS TE DOEN IN AUCKLAND

Emiel Joosten, vierdejaarsstudent Business IT & Management in Breda, vertrok voor zijn afstudeerstage naar Nieuw-Zeeland. Bij een klein verzekeringsbedrijf krijgt hij alle vrijheid om zijn ideeën uit te voeren.

Waarom wilde je afstuderen aan de andere kant van de wereld?

'Ik wilde altijd al graag naar het buitenland, maar heb dat nooit echt durven doorzetten. Op een gegeven moment dacht ik: als ik het nu niet doe, heb ik mijn leven lang spijt. De keuze voor Nieuw-Zeeland was zo gemaakt; ik wilde naar een westers georiënteerd land, buiten Europa, waar ik anders niet snel meer zal komen. De cultuur in de Verenigde Staten vind ik helemaal niks, dus bleven Nieuw-Zeeland en Australië over. In Nieuw-Zeeland zou de natuur veel mooier zijn, dus dat moest het worden.'

Wat houdt je stage precies in?

'Momenteel werk ik bij een middelgroot verzekeringsbedrijf in Parnell, Auckland. Samen met een andere *intern* werk ik aan verschillende opdrachten, waardoor de stage erg gevarieerd is. In één zin: 'het ontwerpen en implementeren van een efficiëntere informatievoorziening inclusief innovatieve marketingstrategieën'. Omdat alles nog in de kinderschoenen staat, krijg ik de volledige vrijheid om me te oriënteren, met ideeën te komen en die in het bedrijf te implementeren.'

Heb je alles zelf geregeld?

'Na wat online research kwam ik een erg aantrekkelijk aanbod tegen: New Zealand Internships. Dat is een organisatie die een stage voor je regelt als je zelf niet weet waar je moet beginnen. Ik hoefde alleen maar mijn gegevens op te sturen - online profiel, stagevoorkeuren, contactgegevens - en een bedrag over te maken. Na twee bedrijven te hebben afgewezen, heb ik het derde bedrijf geaccepteerd na een Skype-gesprek. New Zealand Internships regelde de vliegreis, de accommodatie en bood hulp met het regelen van een visum en andere formaliteiten.'

Hoe woon je daar?

'In Auckland is de huisvesting schaars, waar-

door woningen duur zijn en zelf zoeken niet echt een optie is. Dus ik heb een kamer op de zeventiende etage van een studentenappartement geaccepteerd, met een bed, een bureau en een kledingkast. Het appartement deel ik met twee andere *interns*. De ligging is op een heuvel, aan de rand van het centrum van Auckland. Als ik naar het centrum wil lopen, is dat ongeveer tien minuten bergafwaarts.'

Wat doe je in je vrije tijd?

'Auckland is een erg grote stad met 2,5 miljoen inwoners, waardoor er een hoop te doen is. Doordeweeks ga ik na mijn stage vaak met wat vrienden naar het park, de bios of de supermarkt en op donderdagavond naar de clubs. In de weekenden zijn er altijd activiteiten die geregeld worden vanuit Stage-reizen. Zo organiseerden ze een weekend naar Bay of Islands in het noorden van Nieuw-Zeeland, waar ik echt prachtige natuur heb gezien. Binnenkort ga ik nog naar de Tongariro Crossing, Mount Doom van The Lord of the Rings.'

Is het leven heel anders dan in Nederland?

'De mensen zijn hier allemaal wat meer relaxed, *easy going* dan de stressvolle Nederlanders, wat ik erg prettig vind. De prijzen liggen hier echt ontzettend hoog. Daardoor eet ik heel anders. Minstens twee keer per week pizza, rijst met bonen of gewoon brood. Omdat Nieuw Zeeland zo'n mooi land is, wordt de natuur door iedereen gewaardeerd en zie je weinig rotzooi. De stranden, de mooie heuvels, de haven en de grote parken waardeer ik nog steeds enorm.' ●

7 APRIL - STUDENTENFEEST

SPRING BREAK

Het Grote Studentenfeest in Breda verkocht vorig jaar razendsnel uit en is nu terug met het thema Spring Break. De organisatoren van dit feest beloven wodka waterpistolen, dronken opblaasdieren en lekkere studenten. Kledingvoorschriften: bikini's, speedo's en andere zomerse kleding. Dansen kan bij Phalerieau en De Dronken Tatta's en er is een speeltuin met bizarre activiteiten.

Graanbeurs Breda, 22.00 uur, 10 euro (studentenpas verplicht)

7 MEI - CABARET

MAARTJE & KINE

Feest in het theater! Maartje en Kine krijgen hulp van een kazoo, klokkenspel, basbalalaika, banjo, viool en ukelele bij het ten gehore brengen van een ranzige meezinger over pandaporno. Eerder al bewees het damesduo in hun debuutprogramma *Vreemd Folk* dat ze ontwapenend, charmant, muzikaal, origineel, jong, ambitieus, lief, vilein, messcherp, grappig, energiek, indringend, blond, rood, Nederlands en Noors zijn. Ga zeker naar hun voorstelling *De Goldbergmachine* kijken.

Chassé Theater Breda, 20.30 uur, 19,20 euro

5 MEI - FESTIVAL

BEVRIJDINGSDAG

Hemelveerdsdag en Bevrijdingsdag vallen dit jaar allebei op 5 mei. Extra reden voor een feestje! Zangeres Kovacs, zanger Nielson en het dj-duo Sunnery James & Ryan Marciano zijn dit jaar de ambassadeurs van de vrijheid en reizen het land door per helikopter om bij de bevrijdingsfestivals op te treden. Kijk voor de hele line up op bevrijdingsfestivalbrabant.nl.

Pettelaarse Schans, Den Bosch, 12.30 uur, gratis entree

23 APRIL - FEEST
ZEROO'S HEROES

Pharell, Beyoncé, Franz Ferdinand, 50 Cent, Britney Spears: álles waar je van 2000 tot 2009 naar luisterde op je discman komt tijdens Zer00's Heroes in 013 voorbij. Eerder al stond de Heineken-tent op Lowlands bomvol tijdens dit feest en ook het Tilburgse popcentrum wordt omgetoverd tot een kolkende dansvloer. Helemaal terug naar je tienertijd met je Nokia3310 en msn.

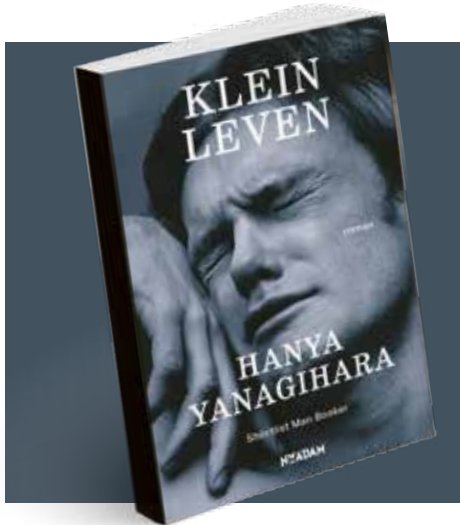
013 Tilburg, 23.00 uur, 10 euro

27 APRIL - FESTIVAL
KONINGS DAG

Ook dit jaar strijkt het grote Kingsland Festival in Den Bosch neer. De line-up zorgt ervoor dat je de verjaardag van de koning weer groots kunt vieren. O.a. Afrojack, Nicky Romero, Oliver Heldens, Lil' Kleine en Ronnie Flex en The Partysquad betreden de drie verschillende podia.

Brabantallen Den Bosch, 12.00 uur, 27,50 euro

BOEK HANYA YANAGIHARA - EEN KLEIN LEVEN

Vier studievrienden groeien samen op in New York: de knappe aspirant-acteur Willem, de flamboyante kunstenaar JB, beginnend architect Malcolm en Jude St. Francis. Jude is teruggetrokken, slim en raadselachtig, maar de overige drie mannen weten wel beter dan vragen te stellen over zijn verleden.

De ambitieuze studenten worden succesvol en rijk, maar desondanks wordt de duisternis in Jude steeds groter. Zijn vrienden proberen zijn pijn te verlichten, maar naarmate de jaren verstrijken dringt de vraag zich op of Jude wel verlost kan worden van de demonen uit zijn verleden. Wie niet van dikke boeken houdt, kan deze 760 pagina's tellende roman beter laten liggen, vooral omdat het verhaal de eerste honderd pagina's moeizaam op gang komt. Maar wanneer je eenmaal het verhaal in wordt gezogen, moet het boek in één keer uit. Spannend en aangrijpend, meeslepend en triest en absoluut de moeite waard. [Lotte Gerritse]

MUZIEK LÅPSLEY - LONG WAY HOME

De naam Låpsley doet misschien Scandinavisch aan, de 19-jarige Holly Fletcher Lapsley komt 'gewoon' uit Engeland. In 2014 tekende ze een platencontract bij XL Recordings, het label van grootheden Adele en Radiohead. Naar aanleiding van haar EP Understudy werd ze al vergeleken met onder meer James Blake, Jessie Ware en The XX. Inmiddels is haar eerste volledige album *Long Way Home* verschenen, inclusief het hitje 'Hurt Me'. Låpsley schrijft, zingt en produceert haar relaxte electropop helemaal zelf en doet dat knap. *Long Way Home* is het kwetsbare relaas van de ondergang van haar relatie en klinkt daardoor heel persoonlijk. Bijzonder is vooral de meerstemmigheid, die Låpsley helemaal voor haar rekening neemt. Zelfs als je denkt dat je een man hoort zingen, is het de Britse zelf die haar stem verlaagt. Luister maar eens naar hoogtepunt 'The Painter'. Mooi is ook de soul in 'Tell Me The Truth' en het hitgevoelige 'Love is Blind', dat af en toe aan Adele doet denken. [Sanne La Grouw]

FILM LAND OF MINE

Wanneer de Tweede Wereldoorlog ten einde loopt wordt een groep zeer jonge Duitse soldaten gevangen genomen door het Deense leger. Ze worden gedwongen een dodelijke taak uit te voeren: het ontmantelen en opruimen van veertigduizend bij de Deense kust ingegraven landmijnen.

Het contrast tussen de mooie Deense kust en de grimmige taak die de jongens moeten uitvoeren is erg mooi in beeld gebracht door regisseur Martin Zandvliet. Als kijker sta je continu op scherp, je voelt dat het fout moet gaan, maar je weet alleen niet wanneer. Geïnspireerd op ware gebeurtenissen vertelt *Land of Mine* een tragisch hoofdstuk uit de Deense geschiedenis. Absoluut geen ideale film voor een gezellig avondje uit, wel een van de meest indrukwekkende films die momenteel in de bioscoop draait. [Arold Roestenburg]

PATRICK PELSMA
EERSTEJAARS INTERNATIONAL FINANCIAL MANAGEMENT BREDA

FAVORIET

FENDER STRATOCASTER SUNBURST

'Hij heeft een goede klank en speelt ontzettend lekker. De Fender Stratocaster Sunburst is echt mijn favoriete gitaar. De eerste keer dat ik erop speelde, wist ik het al: dit is de gitaar voor mij. Ik speel nu zo'n zes jaar gitaar en heb nog steeds elke week les. Ik speel vooral voor mezelf. Niet met de intentie om in een band te gaan of op te treden. Het gaat mij om lekker muziek maken. Vaak speel ik iets van Coldplay, Kensington of de Red Hot Chili Peppers. Op internet kun je van veel nummers de akkoorden vinden. Ik houd ook wel rekening met mijn huisgenoten, het volume hoeft niet op maximaal. Als mijn Fender kapot zou gaan, zou ik enorm balen. En meteen een soortgelijke gitaar kopen. Hij ligt gewoon perfect in mijn handen.'

AVANS
ONDERWIJSDAG

CHASSÉ
THEATER

ONDERWIJS
ONDEK2LEBOLEN.

14 APR
BREDA

START

Een inspirerende dag voor
en door medewerkers.

Meld je aan via de uitnodiging in je mail.

Tot ziens op de Avans Onderwijsdag.